

Er was eens...

Toen ik klein was had ik me voorgenomen dat als ik ooit een dagboek had, het dan zo moest beginnen. Ik hou van lezen en mijn lievelingsverhalen beginnen allemaal met 'Er was eens...'

Goed, er was eens... nou, ik dus, Cerise!

Ik ben tieneneenhalf en het is mijn droom om schrijfster te worden. Ik ben dol op schrijven.

En ik ben dol op boeken lezen en strips en tijdschriften die een beetje wetenschappelijk zijn.

Mijn moeder heeft altijd tegen me gezegd dat een goede woordenschat je grootste vriend is in het leven. Eerst begreep ik niet goed waarom. Nu wel. Lezen is ontdekken, reizen, maar je leert ook de betekenis van woorden en hoe je daar gebruik van maakt. Het is heel belangrijk voor het begrijpen van dingen en om te kunnen volgen wat er tegen je gezegd wordt.

De manier waarop ik op verhalen kom is door mensen te bestuderen en me hun leven en geheimen voor te stellen. Iedereen heeft wel een geheim, diep vanbinnen, dat je aan niemand vertelt, maar dat je maakt tot wie je bent. Daarom probeer ik altijd dat 'iets' te ontdekken wanneer ik mensen tegenkom. Dat doe ik al van kleins af aan, ik weet eigenlijk niet waarom. Ik denk dat het me helpt om mensen beter te begrijpen...

Op dit moment bestuderen mijn vriendinnen en ik iemand die heel geheimzinnig is.

Ik hoop dat we uiteindelijk zijn geheim ontdekken. Dan kan ik zijn hele verhaal vertellen. Het begin weet ik al!

Het begint met:

« Er was eens... »



nup
detective
Cerise!!!



mama

Als ik het begin van mijn verhaal heb, moet ik zoals een goede schrijver al mijn personages voorstellen.

En dan moet ik natuurlijk beginnen met mijn moeder!
Ik woon met haar in een groot huis op het platteland dat van haar oudoom of zo was, maar dat weet ik niet helemaal zeker.

Zij heeft dit dagboek voor me gekocht. Ze zei: 'Als je schrijfster wilt worden, dan moet je schrijven!' En een dagboek is een goed begin.'
Zo is mijn moeder.

Ze vindt het niet zo leuk dat ik tijd doorbreng met onze buurvrouw, mevrouw Vandertuin. Ze heeft liever dat ik meer met meisjes van mijn leeftijd speel. Maar ze vindt het belangrijk dat ik in mijn droom geloof. Met dit dagboek wil ze me helpen die waar te maken!

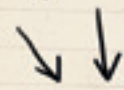
Ze weet niets van alle onderzoekjes die ik doe naar mensen, want ik denk niet dat ze dat leuk zou vinden. Maar ik heb 't haar eerlijk gezegd nooit gevraagd...

We zijn het niet altijd eens, maar ik hou toch van haar, ze is mijn moeder!
Ooit ga ik speciaal voor haar een boek schrijven, om haar te vertellen wat ik nooit echt heb kunnen zeggen: bedankt.

Er zijn een heleboel van dat soort kleine woordjes die je niet zo makkelijk zegt, die in je keel blijven steken.

Zou mijn moeder ook woorden hebben die er niet uit willen komen?

Mijn vriendinnen!!



♡ Lindsey en Erica,
mijn hartsvriendinnen.



Als ik aan de één denk, denk ik
vanzelf aan de ander, zo erg horen ze bij elkaar.
Soms ben ik best een beetje jaloeers op hun band...

We kennen elkaar al van dat we heel klein waren.
Vanaf dat ik in het dorp ben komen wonen eigenlijk.
Lindsey en Erica kennen elkaar al van voordat ze
konden lopen.

Lindsey is superlief. Ze heeft een scherpe blik en een echt
kunstenaarshart. Later zal ze een geweldige fotograaf
worden. Ze wordt trouwens binnenkort tante, want
haar zus is in verwachting, en ze kan niet wachten om
bakken met foto's van de baby te maken.
Ondertussen oefent ze op haar broertje!

Ik hou van haar eenvoud en oprechtheid. Ze zegt precies
wat ze denkt, zonder zich ergens iets van aan te trekken.
Soms zou ik wat meer op haar willen lijken...

Erica is precies het tegenovergestelde van Lindsey.
Ze is een eeuwige mopperkont, maar ze heeft een goed hart.
Ze heeft vier oudere broers, dus ze heeft van zich af leren bijten!
Het valt Lindsey en mij niet eens meer op dat ze moppert, het
hoort gewoon bij haar.

Haar ouders hebben haar en haar broers de
echte waarde van respect en eerlijkheid
bijgebracht zodat ze goede mensen zullen
worden. Dus ze is niet blij als dingen
niet gaan zoals ze horen te gaan.

Mopperen is haar manier om vraagtekens
bij dingen te zetten, om dingen in beweging
te krijgen, ze te verbeteren.

En dat vind ik heel knap van haar.

Erica, Lindsey, jullie zijn
mijn beste vriendinnen!





Erica wilde
roze gordijnen
voor de hut,
Lindsay ruitjes
en ik wilde die
met vogeltjes
Argh! ik word
er gek van



Bij elk plot moet je eerst de achtergrond beschrijven.

De meiden en ik hebben een superplek om allerlei avonturen te beleven:

onze geheime hut!

De broers van Erica hebben ons heel erg geholpen bij het bouwen. En voor de inrichting hebben we oude meubels bij het afval weggehaald.

Dat was echt grappig.

Alleen over de gordijnen zijn we het nog niet eens. Maar we komen er vast wel uit.

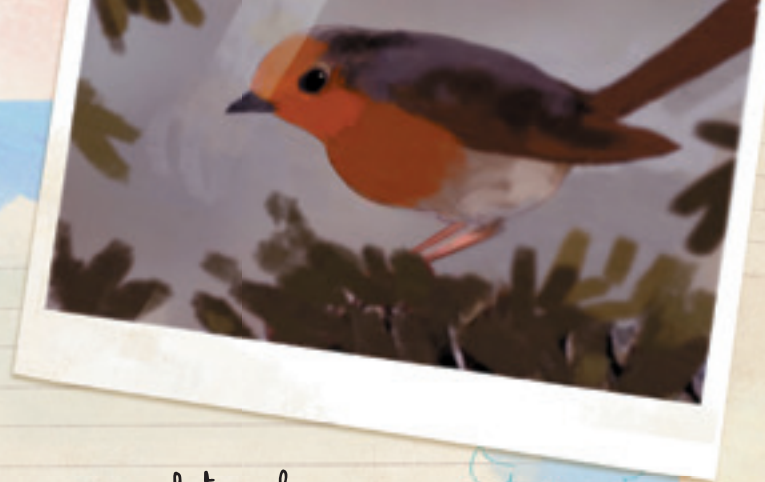
Vanuit de hut zagen we:
Meneer Vraagteken
voor het eerst.

Ik zal het vertellen!



- planken halen met
- verf
- spijkers
- zaag (met Erica's)





Zo begon het allemaal...

Lindsey zag hem het eerst. We waren aan het spelen in onze geheime hut. Erica moest natuurlijk weer ergens over mopperen: de wind die tussen de planken door waait, onze bank die te doorgezakt is om lekker te zitten... en ik was nog wat ideeën aan het opschrijven om de hut leuker te maken.

Lindsey maakte foto's van vogels in de buurt, maar opeens bleef ze doodstil zitten. Ze had iets door de lens gezien. Op het pad kwam een oude man uit het bos lopen en hij zat helemaal onder de verf, in alle kleuren van de regenboog. We schrokken zo! Het zat op zijn gezicht, op zijn handen, op zijn schoenen.

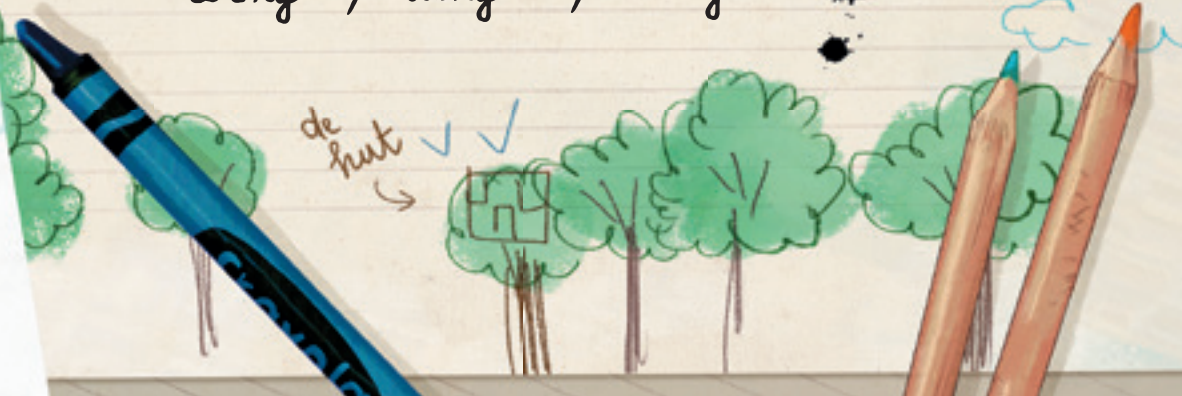
Hij liep verder en verdween. Omdat we alle drie een beetje bang waren, hoewel Erica zei van niet, gingen we snel naar huis en namen we ons voor voorlopig geen voet meer in het bos te zetten.

Maar eenmaal thuis begon ik me dingen af te vragen. Wie was hij? Waarom al die kleuren? De hele nacht haalde ik me allemaal dingen in mijn hoofd over zijn leven. Ik wilde precies weten hoe het zat. Dus de volgende dag ging ik helemaal alleen naar de hut en wachtte ik af. Maar ik zag hem niet meer. Ik ging elke dag terug in de hoop hem weer te zien. Ik moest een week wachten voor ik hem weer uit het bos zag komen. Zelfde verhaal: kleren onder de verf en verdrijven over het pad. Ik durfde niet naar hem toe te gaan.

Maar toen ik hem weer zo zag had ik maar één doel in mijn hoofd: ik moest er zijn op het moment dat hij het bos in ging! Dan kon ik misschien achter zijn geheim komen?

Het was op een zondag, de kerkklokken hadden net negen uur geslagen...

Dong , dong , dong ...





CERISE
?!?



WAAROM BEN
JE NU AL OP?
HET IS ZONDAG!

DE MEIDEN EN IK
HEBBEN ONZE HUT
IN HET BOS AF!
WE HEBBEN VROEG
AFGESPROKEN, OM HEM
IN TE RICHTEN.



EEN HUT, HÈ?
IN MIJN TIJD NOEMDEN
WE DAT "EEN VRIENDJE
HEBBEN"!

PFFF!



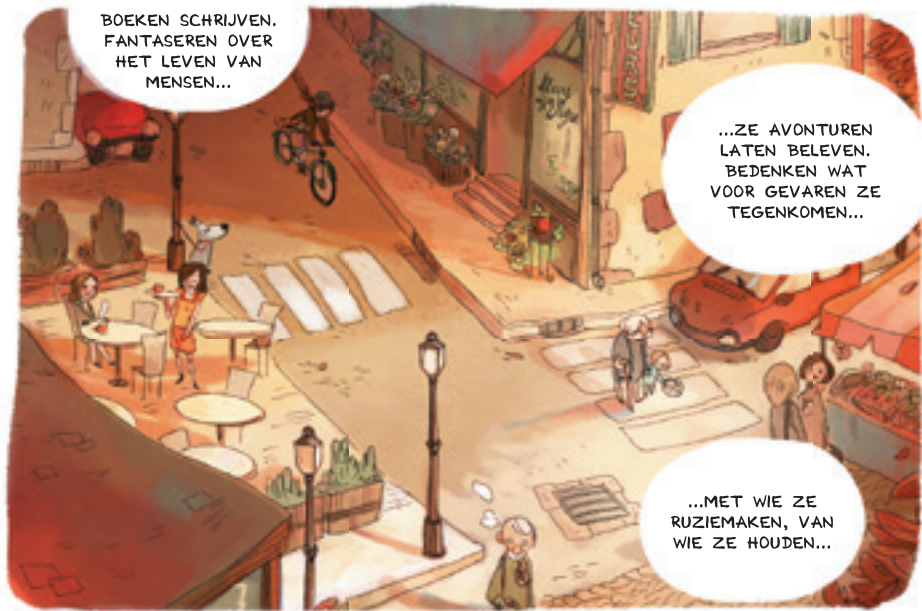
GOED,
MAAR KOM NIET
TE LAAT TERUG,
OKÉ?

GEEN ZORGEN, MAMA!
EN IK HEB OOK M'N
TELEFOON BIJ ME!
TOT STRAKS!

EEN GOED IDEE VAN MAMA
OM EEN TELEFOON TE KOPEN
"VOOR HET GEVAL DAT".
HAAR WOORDEN. MAAR OM WIE
GERUST TE STELLEN? HAAR OF MIJ?
MAMA IS ME ER EENTJE. OOIT GA
IK ECHT EEN BOEK SCHRIJVEN
ALLEEN OVER HAAR.



BOEKEN SCHRIJVEN.
FANTASEREN OVER
HET LEVEN VAN
MENSEN...



...ZE AVONTUREN
LATEN BELEVEN.
BEDENKEN WAT
VOOR GEVAREN ZE
TEGENKOMEN...

...MET WIE ZE
RUZIEMAKEN, VAN
WIE ZE HOUDEN...

ZOALS DIE DOMKOP
RAMON DAAR! GAAT
HIJ DIE BLOEMEN NOU
EINDELIJK EENS AAN
JULIA GEVEN?



FLORIS IS VEEL
TE ROMANTISCH.
HIJ IS DOL OP
LIEFDESVERHALEN.

FLORIS HEEFT
ZIJN WINKEL ECHT
ALLEEN VOOR
HEM GEOPEND!

OF BART DAN,
DE GROENTEMAN...



...HIJ ZEGT DAT
HIJ ZIJN BEEN HEEFT
VERLOREN BIJ EEN
TRACTORONGELUK,
MAAR DAAR GELOOF
IK NIKS VAN!

Eigenlijk is
Bart een
piraat!



En een gemene
haai heeft
zijn been
opgegeten!



Dat hij de hele tijd
aan land is,
is om schatten
te vinden!



HALLO,
MEVROUW
VANDERTUIN!

HALLO,
CERISE "VAN
HET BOS"!

IK BEN DOL OP
MEVROUW VANDERTUIN.
LATER WORD IK
SCHRIJFSTER,
NET ALS ZIJ.

DE MENSEN VINDEN
HAAR EEN BEETJE GEK
OMDAT ZE ALTIJD VREEMD
GEKLEED GAAT.



MAAR IK WEET WAAROM ZE
DAT DOET! ZE VERPLAATST
ZICH "IN DE HUID VAN HAAR
PERSONAGE", ZOALS ZIJ
DAT NOEMT. DAT IS HEEL
BELANGRIJK OM IEMAND GOED
TE KUNNEN BESCHRIJVEN,
BLIJKBAAR.



ZIJ HEEFT ME GELEERD
OM MENSEN TE "BEKIJKEN".
OM TE PROBEREN UIT TE
ZOEKEN WAT ER ACHTER DE
UITERLIJKE SCHIJN VERBORGEN
ZIT. OF OM TENMINSTE DOOR
TE KRIJGEN WAT ZE WEL
WILLEN LATEN ZIEN.



EN VANDAAG IS HET
MIJN BEURT OM IEMAND
TE "BEKIJKEN"...



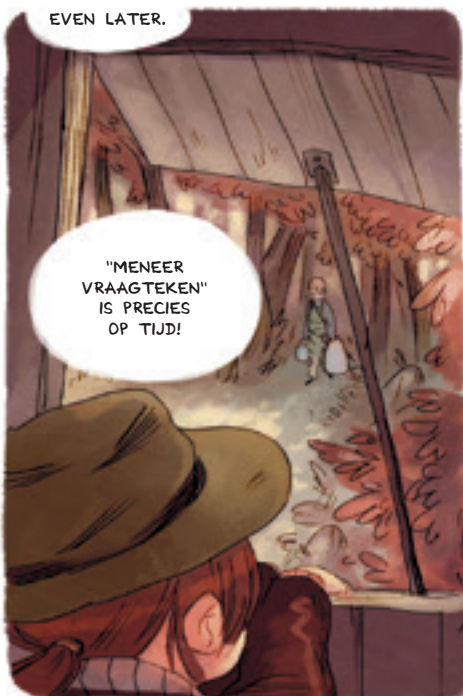
Hoe weet ze anders dat ik het altijd ben die haar paddenstoelen plet?







HUP, CERISE.
DOE JE BEST.
KIJK EN LEER!



EVEN LATER.

"MENEER
VRAAGTEKEN"
IS PRECIES
OP TIJD!



HÉ...
WAT IS DAT...?



WOOOOW!!